

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 90.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

Epistolæ.

37

πολὺς ἡμέρων ὑπερβαίνειν. εἰ
δὲ τότε ἀδύτων οὐχὶ πεισάσθι
ζεῖσθαι, ἢ οἰκονομίας πλογὴν, κατο-
νεύοντας οὐχ λέγεσθαι τοῖς γέρονταῖς πλείο-
σιν, ἢ καὶ πᾶσι χειρὶ τοῖς οὐτισμοῖς
καλλίτεροι νυνάκουν, οὐχὶ τὸν θεόν
ἀνέβη ὁ Θάνατος, ὃς καὶ τῷ μεγάλῳ
πεφύτευκτος θαυμάσιος ἐκράτησεν, ὅτε
πειστὸς λαγητὸν σκένιον τὸ θαυματό-
ρον ἀπέλεγε.

Tῷ αὐτῷ. 5.

Τὰς ἐν ὄντας φλυαρίας κα-
ταπάνσιμη βελόμεροι οἱ τοῦ κυρίου
χαπάσιοι, καὶ τῆς ἡμέρης παρεμποτῶν
χαπάσιοις, φάλαιν ἐν αὐταῖς τὰς
γυναικαὶ σωματῶν συνεχώρουσαν. ἀλλ'
ὅς πάντα εἰς τὸν αὐτόν τοῦτον ἐπέσπη τὸ
θεοφόρον διδόγματα, καὶ τότε εἰς ἔ-
κλυσιν, καὶ ἀμαρτίας ὑπόθεσιν τοῖς
πλείοντος γένοντο. καὶ κατάνυξιν μὴ
ἐν τῷ θεῷ ὕμνων ὀχι υπομέρυ-
σι, τῇ δὲ τῷ μέλους ἡδύτητι εἰς ἔσθισ-
μὸν παρημένων γεράμεροι, γέδει αὐ-
τῶν ἔχοντες τὸν τοῦ θεοῦ σκηνήν αὐ-
τούς πατέρων λογίζονται. τοῖς τοῖς εἰς μέλ-
λοιμον τὸ τῷ θεῷ αρέσκοντειν, καὶ
τὸν οὐρανὸν συμφέροντοι εἰναι, ταῖς εἰς ταῦ-
τας καὶ τῆς ἐν ὄντας ὠδίνες, καὶ
τῆς ἐν πόλει μονῆς, ὡς γενοχεπτί-
λαγος, καὶ τῷ θεοῖς γένεσιμα, μισθὸν ἀ-
παλεῖδας ἐργαζομένας.

H'λία μοναχῷ. 5a.

Χαίρε ταῖς τοῖς σῶς μαρτυρίαις,
πολλὴν εἰς θείασιν ἀγύστους ἐγκρα-
τεῖας. καὶ εὐχαριστίας ἔχειδαι σε μέρει
ποιῶντας τῆς ιερᾶς ἀγκυρας, καὶ ὑπό-
της. κράτη σοφίας τῷ ζεῦν τῆς ἀπά-
της, ὡς ἀν εἰς τὸν ἀκύμονα τῆς γαλη-
νῆς λιμνῆς καλαντόνης ἀκλυδωνίσας,
ἢ τε πνὸς δειλιῶν πειρασμοῦ ἐν-
σαλλούσσας σοι, ὢπεν ὑψοφρονήσους
πολὺς ἥργανομενα κύματα, ὥν μαλιστα

vt quæ ad emolliendum animum vim
quandam ac facultatem habeant. Quo-
niam autem ob necessarios quosdam ca-
sus, aut pauperum dispensationes, hoc mi-
nimè fieri potest, curandum est vt oculis *Mulierum*
humis defixis eas alloquātur. Quampluri-
mis enim, aut etiam iis ferme omnibus, *aspexit*
qui fœminarū pulchritudine subacti sunt,
hoc accidit, vt mors per fenestras ad eos
utandus. *Iere. 9.*
ascenderet: quippè quæ etiam magnum il-
lum prophetam ac regem vicerit, cùm ad *2. Reg. ii.*
pestiferum illud balneum oculos cōiecit.

Eidem. 90.

Importunas in ecclesiis loquacitates
Domini Apostoli in ecclesiis compri- *Cur olim*
mete studentes, modestiæque atque gra- *feminis*
uitatis magistros sese nobis præbentes, vt *in Eccle-*
mulieres in ipsis canerent, sapienti consi- *sia canere*
lio permiserunt. Verum ut omnia diuina *permisit*
documenta in contrarium versa sunt, hoc
quoque quamplurimis in dissolutionem
ac peccati occasionem cessit. Siquidem
ex diuinis hymnis non ingenti compun-
ctione afficiuntur: verum cantus suavitate
ad irritandas & extimulandas libidines
abutentes, nihilo eam scenicis cantilenis
præstantiorem esse existimant. Operæpre-
tium est igitur, si, quod Deo gratum est,
qua rere, atque id, quod ex vtilitate publi-
ca est, facere volumus, iis, vt Christo cau-
ponum instar ad quæstum abutentibus,
& diuinam gratiam in exitij mercedem
conuertentibus, ne deinceps in ecclesia
canat, atq; in ciuitate maneat, interdicere.

Heliae Monacho. 91.

Hominum de te testimoniis gaudeo,
quibus ingens quædam tibi continentiae
laus tribuitur. Atque hoc tibi à Deo opto
vt sacram anchoram ad extremum usque
retineas, errorisque atque imposturæ tem-
pestatem sapienter propulses: vt in tran-
quillitatis portum à fluctibus immunem
sine iactatione peruenias: nec tentationū
ventos impetum in te facientes extime-
scens, nec ad effractos fluctus insolenter te

D